

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XX - NÚMERO 511
30 OCTUBRE DE 1960

Editorial

LA MISA, FRAGUA DE LA COMUNIDAD

En una "Carta al director", publicada no hace mucho en un importante semanario, se lamentaba un lector del número de « movimientos » de los fieles en la nueva forma de oír la misa, que el firmante enumeraba meticulosamente. Es verdad que el cambiar por cambiar no tiene ningún sentido, y que una reforma sin explicación previa justifica la sorpresa a incluso la queja.

Pero leyendo la carta se nos ocurrió pensar que ya viene siendo hora de que los seglares « se muevan » en la Iglesia. En buena teología, la Misa es el momento culminante de la comunidad cristiana. Convocados por la Misa, los cristianos se reúnen en el templo para forjar su unidad sobrenatural. En las puertas del templo han quedado las diferencias sociales y económicas, las distintas maneras de pensar, las costumbres, las profesiones. Ahora, en la Misa, tiempo fuerte de la Iglesia, los lazos de la unidad espiritual se estrecharán, haciéndose más fuertes y más suaves al mismo tiempo. En el sacrificio de Cristo vemos a nuestros hermanos bajo una luz nueva, y las voces se convierten en voz, la agitación y el desorden en gesto común.

Cuando los cristianos se percatan de que la Misa trae para ellos una tremenda exigencia de unidad, cuando la unión de espíritus ha ido creciendo y fortaleciéndose hasta llegar a un cierto grado de madurez, es natural que busque manifestarse en un símbolo externo. La unidad interior se traduce en unidad de voz, de canto, de actitud.

Así vemos que en este tiempo bendecido por Dios, la creciente formación cristiana de los seglares les impulsa a recobrar, en la asamblea litúrgica, su papel activo de « pueblo santo ». Este es un movimiento todavía naciente, pero destinado a transformar totalmente el aspecto de nuestras celebraciones sagradas.

Mientras esto no llegue, el cristiano puede escoger, y de hecho escoge, la misa que satisfaga mejor su manera de entender la piedad. Pero si la forma de vivir la Misa es el termómetro de la comunidad, hay que reconocer que el cristiano, escogiendo, involuntariamente, se clasifica a sí mismo.

No es lo mismo el silencio vacío, glacial, de algunas misas, que el punto maduro a que ha llegado, por ejemplo, nuestra Misa parroquial. En ella se reza y se canta en común, se proclaman y se comentan las lecturas bíblicas, se hace la ofrenda del pan y del vino, se ruega en común por las intenciones vivas del momento, por los nuevos bautizados, por los recién casados, por los difuntos. El que se une activamente a esta Misa, muchos lo han dicho, sale enriquecido. Y la comunidad lentamente, va transformándose por dentro. — J. C.

Diàleg amb el lector

Et necessitem, amic

Ben mirat és aquest un diàleg una mica estrany. Segurament també ho hauràs pensat. Aquestes curtes línies volen dialogar amb tu, et volen dir algunes coses i tu segurament també contestaràs. Les planes, però, de la revista són molt sordes i poques vegades arriben a enterar-se del que tu dius, de les teves preocupacions, dels teus afectes i les teves angoixes, i fins i tot potser te n'han donat alguna. I es ben cert que la necessitem la teva resposta. Sense ella no existiria segurament aquest GRANOLLERS COMUNITAT CRISTIANA que avui llegeixes. ¡Si poguéssim dialogar, possiblement ho veuríem tot amb un ulls tant veritaders! Ben mirat, és aquest un diàleg una mica estrany.

en este número:

Té la paraula el lector

Ante la IV Semana de Juventud.

Temes locals:

El pressupost municipal per a l'any 1961

En l'inici del nou curs: Problemes de l'Escola de Música

Orquestra de Cambra de Granollers.

Concentración de monaguillos

Procedentes de numerosas Parroquias de los Arciprestazgos de San Celoni y Granollers, el pasado viernes, día 28, llegaron a nuestra ciudad varios grupos de «escolanets» para celebrar una Jornada Inter-Arciprestal de escolanías, que revistió mucha importancia y solemnidad. Los vimos en devota procesión, acompañados de sus respectivos Párrocos, llevando en homenaje la Imagen de Nuestra Señora de Montserrat, como llenaban de alegre blancura las más céntricas calles de la ciudad con sus gráciles y diminutos roquetes. Regresaron después a la Iglesia Arciprestal de San Esteban, donde asistieron y dialogaron la Santa Misa, celebrándose seguidamente unos importantes exámenes, en el curso de los cuales cada escolanía hizo gala de sus conocimientos y aptitudes en el servicio del Altar del Señor. Al medio día, almorzaron en acto de hermandad en el vistoso marco del Pabellón Municipal de Deportes y por la tarde, concluyeron su Jornada con juegos y actos recreativos, con los que los pequeños monaguillos dieron fin a un día rebosante de alegría infantil y sin duda lleno de fruto espiritual.

El « Tenorio »

Pisando los talones a las castañeras, al finalizar el mes de octubre, todos los años sale de las cajas de los sastres teatrales, este arrogante traje multicolor que enfunda anualmente nuestro pendenciero Don Juan Tenorio, se adueña de las calles de una Sevilla escenográfica y de unos paisajes de papel y empieza a desenvolver la madeja de sus desvaríos y las petulancias de su desfachatez, desafiando a propios y extraños, no parando en su locura hasta enfrentarse con el mismísimo cielo, para desaparecer a los pocos días, en espera de la reparación del próximo año. Hay quien asegura que va muriéndose poco a poco de verdad, pero lo cierto es que por ahora no se le ha extendido aún el parte facultativo y parece tiene tela para rato. Hogaño, incluso ha querido llegarse hasta Granollers traído de la mano del Cuadro Escénico de la Obra Educación y Descanso, que

le dará ocasión de que expandiese sus bravatas en el escenario del teatro Pista Rosa durante los días 29, 30 y 31.

Desde muchos ángulos distintos ha sido estudiada la figura de Don Juan Tenorio; desde el punto de vista moral, artístico-teatral, médico, etc. y en la mayoría de las conclusiones no ha salido muy bien parado el arrogante «burlador de Sevilla». Sin embargo, desde hace muchos años, revive Don Juan en las tablas, a pesar de que su progenitor, Zorrilla, quiso impedirlo, cuando ya no estaba a tiempo, tan pronto tuvo conciencia del «monstruo» que había lanzado al mundo.

Cuestación misional

El pasado domingo, con motivo de celebrarse el Día del Domund, las simpáticas alumnas del Colegio de San Joaquín de las Rvdas. Hermanas Carmelitas, recorrieron nuestras calles con sus huchas, recabando donativos para las misiones, contribuyendo con su entusiasmo en gran parte al éxito de esta importante cuestación.

Tren especial

Para hoy domingo y para el día primero de noviembre, la RENFE pone en servicio un tren especial, con motivo de la enorme afluencia de viajeros en dichos días, en la línea que pasa por nuestra ciudad, hasta la estación de Massanes y retorno a la Ciudad Condal. Falta por ver si quedará reducido solamente a estos o se ampliará a otros días en el futuro.

Fiesta de San Antonio Mª Claret

El pasado domingo, el Sindicato Textil, organizó una Misa Solemne en la Iglesia Arciprestal de San Esteban en honor de San Antonio Mª Claret, Patrono de la industria textil, a la que asistieron, con nu-

De nuestro templo

Siguen las obras de nuestro templo. Después de la colocación del retablo central, parece que se procederá a la pavimentación definitiva del presbiterio.

Asimismo se ha llegado a un acuerdo con el constructor de los retablos, firmándose un contrato en toda regla, y que, de no salir nuevos contratamientos, antes de tres meses veremos ya otro de colocado y por la próxima Fiesta Mayor la totalidad. Ya sería hora.

Por lo que se refiere a la Casa Parroquial, se están dando los últimos retoques. Hay la intención de inaugurarla por la próxima Navidad.

También lo que debe ser la Capilla del Santísimo está a punto de empezar en serio. El generoso donante que hace posible su construcción la tiene a punto.

Por hoy creemos que hemos dado bastantes noticias. Dios mediante, esperamos aún ampliarlas dentro de breves días.

meros fieles, las Jerarquías de dicho Sindicato y las Autoridades de la ciudad.

III Día del Arte y del Deporte

Las magníficas instalaciones del Pabellón Municipal del Deporte van siendo utilizadas para diversidad de fines en beneficio de la ciudad. Para hoy está anunciado un magno festival artístico-deportivo, en el curso del cual serán presentadas varias pruebas deportivas por equipos de diferente especialidad y de notoria categoría, entre los que figuran exhibiciones de Baloncesto, Hockey sobre patines, Yudo, Gimnasia, Patinaje artístico y Concursos de Acordeones y Armónicas, presentando a campeones del mundo de esta última especialidad. El acto ha sido organizado por la Obra Sindical Educación y Descanso.

Exposición Casals Grau en Barcelona

Ayer, sábado, se inauguró en la Sala Busquets, de Barcelona, la Exposición de óleos de Vicente Casals Grau.

AYUNTAMIENTO DE GRANOLLERS
GOBERNACION

Granollers 26 octubre de 1960
Sr. Director del Semanario Parroquial
CIUDAD

Muy Sr. mío :

En mi calidad de Teniente de Alcalde de Gobernación y como tal, Delegado por la Alcaldía en lo que se refiere a la Policía municipal, me veo obligado a dirigirle la presente, sobre la acusación que en el número de ese Semanario del día 23 del actual, se permite efectuar el anónimo redactor de la crónica Vox Pópuli, al escribir que algunos de nuestros urbanos carecen de urbanidad.

Por ello le invito para que, pública y oficialmente, se rectifique nota tan desdichada como carente de base.

Al propio tiempo puede Vd., si le parece, indicar al redactor en cuestión, que si tiene alguna queja contra cualquier policía municipal, debe saber que el cauce adecuado no es precisamente el de la acusación pública, genérica y escrita, que a todos ofende.

El cauce adecuado — y la ley de todos forzosamente conocida así lo establece — es la denuncia, concreta y específica, contra el guardia que sea, formulada oficialmente, no a través de publicación alguna, sino mediante el pertinente escrito a presentar ante la Jefatura de Policía, ante esta Tenencia de Alcaldía de Gobernación, o en último caso, ante la propia Alcaldía de la ciudad.

Puede Vd. estar seguro, Sr. Director, y como Vd. el articulista en cuestión, que, como siempre, toda denuncia que se formule, será resuelta en forma pertinente, y que si lo procedente es sancionar o amonestar a un guardia o policía, ello no se dejará de hacer en modo alguno.

Pero estén Vds. también seguros de que nuestros guardias urbanos, pese a su humilde condición, y a la escasez con que la ciudad los retribuye en su cometido, tan ingrato como eficaz, están comportándose en todos los casos en que intervienen, con tanta urbanidad, al menos, como las personas a quienes se dirigen, habiendo el suscrito podido comprobar personalmente como nuestros guardias han dado a veces lecciones de auténtica ur-

Conferències

Amb les dissertacions del senyor Llorenç Gomis i de Mn. Joan Batlles, pvre., ha finalitzat, aquesta setmana, el cicle de conferències organitzat per la branca d'Hommes d'Acció Catòlica, sobre l'apostolat seglar.

« El seglar en l'Església » era el tema de la conferència del senyor Llorenç Gomis. Després d'unes consideracions sobre els mots « laic » i « seglar », el conferenciant féu història del paper del laic en l'Església. Remarcà la importància del laic en l'Església primitiva, que començà a minvar quan el cristianisme passà a ser la religió oficial de l'Imperi, amb la qual cosa els clergues es convertiren, en certa manera, en funcionaris públics. Exposà la situació en l'Edat Mitjana i l'evolució que s'inicià amb el Renaixement i prengué empena amb la Revolució francesa ; i acabà centrant la qüestió en els nostres dies en que s'ha revaloritzat el paper del laic. El seglar no és Església docent i governant, però és Església. Com a governat ha d'obeir, però no pas com l'infant o el servent, sinó com l'adult o l'home lliure. La llibertat és essencial en el cristià, i així ha d'ésser en el món i en l'Església. Dintre l'Església té el dret i el deure de fer saber la seva opinió, fomentant a l'Església d'una veritable opinió pública, necessària, com digué Pius XIIè a la vida normal de tota societat.

També correspon al laic ésser nexa o pont d'unió entre el món i els eclesiàstics. I com a missió pròpia li corresponen els problemes d'ordre temporal.

Mn. Joan Batlles parlà sobre « Unitat i especialització », i explicà com la missió salvadora del Crist la continua l'Església per dos camins d'apostolat, el sacerdotal i el laical. El primer és el propi de la predicació i dels sagraments. El segon, el del testimoni de vida cristiana en el món. En aquell coopera amb el sacerdot l'Acció Catòlica general. En el segon, la diversitat d'ambients, amb llurs problemàtiques i mentalitats característiques, ha fet necessari la creació de moviments especialitzats, en els quals, salvant la íntima i profunda unitat dels cristians en la fe i en l'eucaristia, treballa cadascú en l'ambient que li és propi. Hi ha situacions de pecat, pecats col·lectius o de classe, o bé mentalitats en pecat, especials en cada ambient, que són com zones ombrejades a la llum de l'evangeli. Aquestes són les ombres que ha de combatre l'apòstol del moviment especialitzat. El conferenciant destacà també la importància de la revisió de vida, l'organització i el mètode.

Després de cada conferència, de les quals hem pretès fer un resum que advertim incomplet i gens perfecte, els dissortats contaren les preguntes que els formulà l'auditori. — C.

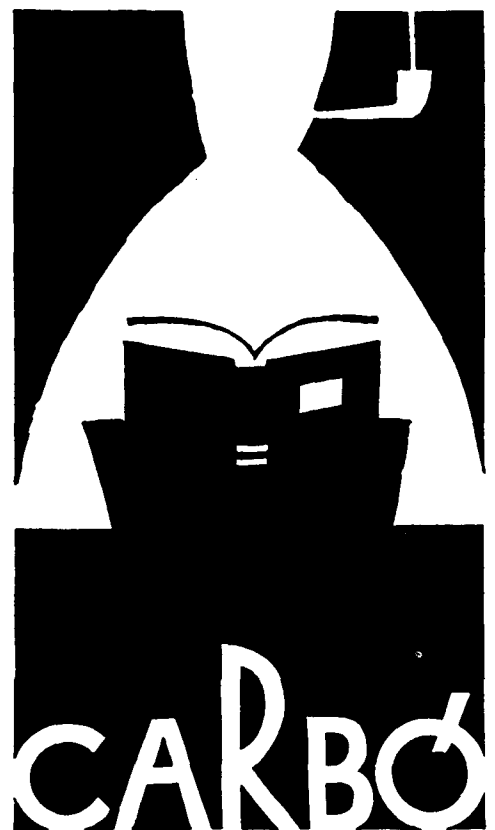
banidad y educación a personas, incluso de carreras distinguidas y de fueros especiales.

En la seguridad, Sr. Director, de que ese Semanario de su dirección, publicará esta carta y además una nota amplia y cumplida de rectificación de la susodicha crónica Vox Pópuli, haciendo así honor a la verdad y evitando derivaciones que este asunto podría acarrear, le saluda atentamente y
e. s. m

FRANCISCO LLOBET

N. de la R.

Como es de suponer, no hubo la menor intención de ofender, por parte del articulista aludido, sino solamente la de llamar la atención sobre algunas deficiencias, en realidad leves y de ningún modo atribuibles a todos los dignos miembros de la Policía Municipal. Como la ley sólo obliga a insertar una rectificación que no exceda en amplitud al texto incriminado, y éste tenía tres líneas, creemos dar satisfacción cumplida con la inserción íntegra de la carta que antecede, que gustosamente publicamos.

Ante la IV Semana de Juventud

Tendrá lugar del 20 al 27 de noviembre

Lema: « EL TRABAJO FORJA NUESTRA PERSONALIDAD »

Ha empezado una nueva Campaña de Juventud

Hace pocas semanas tuvimos un encuentro en Puiggraciós, ante la Virgen. Eramos 300. Fue un día inolvidable. De actividad intensa, de espiritualidad profunda, de orientaciones precisas y concretas, de alegría y jovial camaradería. Regresamos más fuertes y dispuestos a trabajar sin desmayo y con audacia. Queremos luchar por una juventud más optimista ante la vida, más generosa ante el deber, más fuerte ante la prueba, más firme en su fe, que deje una huella profunda en la vida de nuestra ciudad.

Qué se propone la campaña de este año

El tema central de los estudios y actividades será el trabajo. Por eso la campaña persigue cuatro objetivos: 1) descubrir la trascendencia del trabajo en nuestra vida; 2) dar una visión clara de los problemas actuales del trabajo; 3) descubrir el valor de la formación individual y colectiva por el trabajo y su repercusión en la dignidad de la persona humana; 4) intentar alguna mejora real.

Nuestras semanas de Juventud

Nuestras Semanas han tomado carta de ciudadanía. Quieren ser un fuerte aldabonazo de cristianismo en la conciencia de los jóvenes. Por eso han tratado temas serios, profundos, vitales: el amor, la amistad, la preparación prematrimonial... Y nuestros jóvenes han respondido porque la llamada que se les hacía valía la pena. Y porque han respondido con generosidad, las Semanas de Juventud han fructificado en abundancia fecunda, han cristalizado en magníficas realidades.

"El trabajo forja nuestra Personalidad"

Bajo este lema celebraremos la cuarta Semana. Tema duro, fuerte, trascendental.

Aspera ascética del trabajo. Heroísmo gris de la constancia. Fidelidad a los caminos que nos hemos impuesto. Disciplina de la voluntad. Forja de caracteres firmes. Trabajo *por dentro*, formando la base humana de la propia personalidad y su coronamiento sobrenatural. Trabajo *por fuera*, en las realidades del mundo en que vivimos: familia, ciudad, Iglesia.

INVITACION

Joven, Muchacha, Obrero, Estudiante, ven!

Te invitamos. Vamos a hacer una

pausa en el camino de nuestra vida. Vamos a pensar juntos en voz alta y a hablar con valentía de nuestros problemas de jóvenes. Estudiaremos nuestra vida inteligentemente. Examinaremos los ideales que salvarán nuestra personalidad. Después, desarrollarla y defenderla, para inyectarla más tarde en las generaciones venideras. Ven, joven trabajador! No estamos solos. Tú, como yo, eres uno de los 300 millones de jóvenes trabajadores que, repartidos por distintos continentes y razas, poblamos la tierra. Ven con nosotros! Te mostraremos una empresa capaz de llenar tus ansias de grandeza y renovación. Un ideal bello que abarca todo el mundo y aún es más grande que él.

Construir un Mundo mejor

con la *grandeza* de nuestros mares, con la *paz* de nuestras llanuras, con la *fortaleza* de nuestras montañas,

con la *armonía* de nuestros cantos

Porqué todo esto es lo que pide la juventud... Lo que necesita la Juventud.

L'actualitat té un nom:

Saint-John Perse, poeta, premi Nobel 1960

Saint-John Perse, o Saint-Léger-Léger, són els dos pseudònims que ha utilitzat Alexis Léger, poeta i diplomàtic francès (n. 1887) a qui acaba d'ésser atorgat el premi Nobel de literatura d'enguany. Un poeta succeix així, en el premi, a un altre poeta, Quasimodo, el qual, a pocs anys de distància, succeí a Pasternak i Juan Ramón Jiménez, també poetes. L'Acadèmia de Suècia sembla voler recordar nos el paper i la importància dels poetes i, en definitiva, de la poesia.

Saint-John Perse, poeta obscur per al lector poc preparat, és un clàssic tant per la forma — períodes llargs, inexistència de la rima, ritme acurat i majestuós — com pel contingut. « *Eloges* » (1913) i « *Anabase* » (1924) li donaren grans admiradors i elogis crítics, un lloc entre els millors poetes francesos del nostre segle, però ben pocs lectors. « *Exil* » (1946), recull de contingut més personal i amb al·lusions a esdeveniments dels nostres dies, el donà a conèixer a un públic més ampli i l'universalitzà, cosa que ara es confirmà, en 1953, amb « *Amers* ».

Ara, unes setmanes només abans del premi, l'editorial Gallimard, de París, ha publicat « *Chronique* », himne a la vellesa en vuit cants. El poeta sense enyorança ni amargor, situat en aquesta edat que és « *retina oberta al més gran circ; i l'ànima àvida del seu risc* » deixa darrearà seu la vida i el món, i avança, en la serenitat, el despullament i la plenitud cap a un « *estuari immens...* ».

Donem novament gràcies al Nobel d'haver-nos recordat la presència de la poesia en el nostre món, i l'existència d'un gran poeta.

Acabem amb una nota pràctica: el lector espanyol pot trobar « *Anabase* », de Saint-John Perse, en el vol. CXLII de la col·lecció *Adonais* (Editorial Rialp, de Madrid) en versió i amb un pròleg d'Agustí Larrauri. — J. VERDE

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

El pressupost municipal per a l'any 1961

(Continuació)

Capítol VI. « Extraordinarios y de capital » 2.852.500 ptes.

Cal destacar les següents quantitats:

Pavimentació i urbanització de vies públiques	600 000'—
Construcció de noves clavegueres	500 000'—
Noves instal·lacions d'enllumenat públic	500 000'—
Modernització del servei de recollida d'escombraries	300.000'—
Construcció de voravies	250.000'—

També figuren consignacions menys crescudes, per a la modernització del servei d'extinció d'incendis, per a expropiacions, obres a realitzar en la zona esportiva, adquisició d'obres artístiques, etc.

PETIT COMENTARI

Com es pot veure, aquest Capítol recull les obres públiques de més volada. Amb tot i que algunes xifres constin d'alguns zeros a la dreta avui dia no es pot fer gran cosa amb quantitats així en obres d'envergadura com les esmentades.

Forçosament, i es vulgui o no, s'ha d'anar de cara als pressupostos extraordinaris. D'altra forma, sempre som allà mateix. Aquí caic, aquí m'aixeco. Amb els recursos que té o pot tenir un pressupost ordinari, només es pot fer la viu-viu.

Si volem convertir Granollers en la ciutat que tots desitgem, ens plagui o no, hem d'enduntar-nos. No obstant, ens consta que aquest ja és el criteri que impera dins el sí del nostre Consistori, i el que defensa el nostre Alcalde Sr. Font Sabrin, però, les pegues, que posa gairebé sempre el Banc de Crèdit Local per a la concessió d'emprèstits.

Capítol VII. « Reintegrables, indeterminados e imprevistos » 346.059'74 ptes.

Està integrat, entre d'altres, pels següents conceptes:

Reintegrament operacions de Tresoreria	100 000'—
Id. obres construcció nou Escolador (en tres parts):	40 007'12
Id. bestreta obres carrers Sant Jaume i Navarra	26 097'60
Id. id. Grup Escolar Barriada del Nord	20 000'—
Amortització emprèstit Banc de Crèdit Local	25 000'—

A més a més, hi ha consignacions per a aportacions a pressupostos extraordinaris, bestretes al personal, indemnitzacions, socorsos a presos judicials, despeses d'ordinaris, imprevistos, etc.

PETIT COMENTARI

Hi ha una consignació de 33.000 ptes. destinada a subvencions, gratificacions i d'altres compromisos. els destinataris dels quals no es concreten.

Com dèiem abans, en parlar del Deute Municipal, en aquest Capítol trobem també quantitats que va retornar anualment l'Ajuntament, en virtut d'avenços que ha rebut d'altres organismes per a la realització de diferents obres, entre d'ells, la Diputació, a través de l'Oficina de Cooperació Provincial. Creiem fermament que cal fer sempre els esforços necessaris per a assolir noves aportacions, estatals o provincials, destinades a embellir i a modernitzar la nostra Ciutat que, pel fet d'ésser nostra, voldríem tots els granollerins que fos la millor.

INGRESSOS

Capítol I. « Impuestos directos » 2.360.000 ptes.

L'exacció de més rendiment, dintre d'aquest Capítol, és l'arbitri sobre l'increment de valor dels terrenys, conegut generalment amb el nom de Plus Valua: 1.000 000 ptes.

Tenim després, per ordre d'importància, entre d'altres:

Arbitri sobre riquesa Urbana	775.000'—
Recàrrec sobre Contribució Industrial	280 000'—
Arbitri sobre solars sense edificar	114 000'—
Id. sobre riquesa Rústica	95 000'—

PETIT COMENTARI

Sempre ha estat l'arbitri de Plus Valua un dels ingressos més interessants i més sanejats dels Ajuntaments. Moltes vegades és un niu de raons, perquè la mecànica de la liquidació és un xic complicada i es presta a confusions, però ben aplicat reporta bons ingressos a les arques municipals.

Un gran encert de l'Estat fou establir uns arbitris sobre la Contribució Territorial, a favor dels municipis. I si els líquids imposibles dels immobles a tributar s'ajustessin a la realitat dels moments actuals, se solucionaria força, amb l'increment que representaria la recaptació, la penúria amb la qual es desenvolupen moltes hisendes locals.

Un altre arbitri interessant és el que grava els solars sense edificar, molt encertat sobretot en èpoques com la present, que es caracteritza per la manca de cases per a habitar.

Capítol II « Impuestos indirectos » 1.964.140 ptes.

El de més importància és la Contribució anomenada d'Usos i Consums: 1.025.640 ptes.

Com a més elevats, segueixen:

Arbitri sobre consum de carns	380 000'—
Id sobre consum de begudes	290 000'—
Recàrrec sobre consum d'electricitat	192 000'—

PETIT COMENTARI

Veiem que la font més important d'ingressos, dintre d'aquest Capítol, és la Contribució d'Usos i Consums, coneguda també amb el

(Continua a la pàg. 6)

Rafael Boluda

Ebanista Barnizador
Muebles de encargo
Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Gerona, 85
GRANOLLERS

Fe d'errates

Rellegint el fragment del present article, que vam publicar en el nostre número anterior, hem pogut constatar un important lapsus d'impressió, que som els primers en lamentar, i que ens apremem a esmenar, per a esvaïr els dubtes o confusions que puguin haver tingut els nostres amables lectors.

Dins la relació de consignacions del Capítol V de Despeses, hem observat que figurava, entre d'altres, aquesta:

Patronat Escola Municipal d'aportacions a organismes públics 46.900

Allò que realment havíem escrit i que, per tant, havia de dir, era:

Patronat Escola Municipal de Música 48.000

Aportacions a organismes públics 46.900

Fet aquest aclariment, sols ens resta demanar als nostres llegidors amics, vulguin i sàpiguen excusar l'error sofert, totalment aliè a la nostra voluntat.

Problemes de l'Escola de Música

No són els problemes materials o econòmics els que afecten més a la nostra Escola Municipal de Música, ni, tampoc, els que es refereixen a matèria d'ensenyament.

Actualment aquest centre musical gaudeix d'un magnífic, modern i còmode local, a la Fundació P. Maspons i Camarasa - Casa de Cultura Sant Francesc, que el fan, en la seva especialitat, un dels més atractius d'Espanya. El Patronat de la nostra Escola procura, en tot allò que és possible, donar als alumnes les màximes facilitats perquè llurs estudis puguin cursar-se a un preu ben reduït i a l'abast de totes les classes socials. Hi ha, també, matrícules gratuïtes, gràcies a unes benemèrites fundacions. Solament pot semblar carregada la cotització dels documents i títols oficials: però això no és de la incumbència d'aquesta Escola, que ha de dependre, per a la seva eficàcia, d'organismes superiors als quals l'Estat ha donat l'autoritat oficial. Es pot ben demostrar que tant el Patronat com els professors són molt considerats en tot allò que fa referència a exigències econòmiques.

Quant a la part d'ensenyament, creiem que aquesta Escola compleix a bastament el seu comès. En el curs 1958-59 s'obtingueren, en els exàmens de fi de curs, els següents resultats: De 110 examinats: 75 excel·lents, 22 notables, 6 aprovats, 7 certificats d'aptitud i 0 suspensos. En el curs 1959-60, amb 141 examinats: 101 excel·lents, 31 notables, 6 aprovats, 3 certificats d'aptitud i 0 suspensos. El Jurat examinador el formen exclusivament els senyors Catedràtics del « Conservatorio Superior de Música del Liceo de Barcelona », prestigiosa entitat oficial de la qual és filial la nostra Escola. Els alumnes poden examinar-se a Granollers mateix sense les molèsties ni les despeses dels desplaçaments.

El veritable problema de la nostra Escola consisteix en la disciplina dels alumnes. Més que la instrucció musical, és necessària una acurada educació artística. Musicalment a Granollers es respira un ambient pobre i banal. Uns pocs concerts durant l'any, gràcies a la nostra Associació Cultural i molt poca cosa més. Això fa que les aspiracions de la majoria dels nostres més apreciats alumnes es limitin a uns quants cursos de solfeig i uns pocs d'instrument per a enrolar-se a la fi en una orquestra de festa major i no preocupar-se ja mai més de l'estudi seriós.

El que fa falta, a la nostra Escola, és un bon aparell gramofònic, per tal que es puguin celebrar periòdicament audicions « ben preparades i ben comentades » de les obres cabdals dels grans compositors antics i moderns. Aquestes reunions facilitarien gradualment als nostres alumnes una autèntica afició musical. Quisvulla, llavors, tindria necessitat d'ajuntar-se amb altres per a acudir a les sales de concerts, a les representacions líriques, llegir i comentar crítiques musicals i fer-se una cultura eminentment artística. És sols d'aquesta manera que la instrucció musical pot ésser profitosa. Impregnats d'aquesta cultura, els nostres alumnes tindrien l'afició i les energies suficients per a cursar la llarga i difícil carrera de la Música.

En una paraula: és més necessària la vitalitat educativa que la fredor tècnica. Aquest és el problema més difícil de la nostra Escola Municipal de Música. — J. M. R.

Orquestra de Cambra de Granollers

Després del període estival de vacances, que ve imposat més que res per les múltiples actuacions professionals dels músics que desinteressadament formen l'elenc de l'Orquestra de Cambra de Granollers ha tornat a reprendre les seves activitats el Patronat que administra i dirigeix aquesta notable agrupació orquestral.

El divendres dia 21, celebrà, doncs, la primera reunió reglamentària d'aquest nou curs, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, sota la presidència del Dr. Plana i Martí.

Entre els diferents acords presos, figura el de col·laborar als actes que tindran lloc, ajudant Déu, el proper mes de novembre, amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, Patrona de la Música, amb la celebració d'un concert per l'Orquestra el dia 22 de l'esmentat mes.

Però allò que volem remarcar avui, en forma ben de tacada per cert, són unes manifestacions del senyor President del Patronat, fetes en el transcurs de la reunió en el sentit que diverses persones li havien expressat llur desig de constituir-se en protectors de l'Orquestra de Cambra, mitjançant l'aportació d'unes quantes fixes, ja sigui mensuals o anuals, destinades a engruixir els ingressos amb els quals compte per ara el Patronat (una subvenció de l'Ajuntament i una altra del senyor Maspons i Camarasa, amb dues anuals).

No cal dir que aquestes paraules del Dr. Plana foren molt ben acollides per tots els membres que assistiren a la reunió, i, al mateix temps que s'acceptava amb goig la suggerència espontània formulada per aquests bons granollerins, s'acordà fer una campanya de captació de nous col·laboradors a fi i efecte que l'Orquestra de Cambra de Granollers pugui comptar amb una economia ben sana que li permeti desplegar intensament la seva tasca de formació i divulgació musicals.

Nosaltres, que procurem sempre fer nos resò de totes les iniciatives nobles i enlairades, des d'aquestes columnes ens plau de recollir i de difondre aquest fet que ens satisfà plenament i de tot cor desitgem que el gest iniciat per unes quantes persones es vegi corroborat per molts granollerins, i sobretot per tots aquells que estimen la Música en majúscula i volen que les institucions que donen to i categoria a la nostra Ciutat tinguin una esplendorosa perdurabilitat i una eficàcia realment positives. — M.

GRAFICAS GARRELL - Teléf. 631 - GRANOLLERS

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Proclamas matrimoniales

Federico Sánchez Torres y María Domene Ortega; Pedro Pou Planas y Ana Martínez Rodríguez; Agapito García García y Dolores Ramírez Reyes.

Matrimonios

Joaquín Rodríguez Moreno con Encarnación Prado Mesas; Fernando López Jiménez con Ana Morales Alias.

Bautismos

José Baldich Brutau; Mª Teresa Ros Sefont; Andrés Penalva Soto; Mª Mercedes Bonet Jubanteny.

Defunciones

Filomena Campiña Agudo; Antonia Pous Pujol (todos los sacramentos); Juana Sánchez Picas (párvulo); Carmen Sueri Mundet (todos los sacramentos).

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales — Juan Villá Farrés con Guillermina García Gutiérrez; José Mas Planas con Antonia Casas Mustarós; Agapito García García con Dolores Ramírez Reyes.

Dormirás feliz con

EXCLUSIVA DE VENTA

SASTRERIA CAMISERIA RIERA

PLAZA OLLAS, 18 GRANOLLERS

Suplemento de la Hoja Diocesana
CON CENSURA ECLESIASTICA